

Udløb. Derfor tror jeg, at den Bevilling, man her har villet give ham, i høj Grad er betimelig. Jeg er ikke bange for, at det skulde have Konsekvenser i andre Tilfælde, fordi Forholdene her som sagt have været saa særegne, at man ikke burde nøgte at deltagte noget i det Tab, som vedkommende har lidt ved denne Udgravning, der som sagt har været meget vanskelig. Jeg tror derfor ikke, at man af principielle Grunde behøver at være bange for at yde dette Tilskud til ham.

N. Nielsen: Det er med Hensyn til Betænkningens Nr. 41, jeg gerne vilde sige et Par Ord. Det gaar, som de Herrer have set, ud paa, at man skulde bruge det Beløb, der ikke kommer til Anvendelse til Folkehøjskoleelever, til Indkøb af Bøger, Tegnebestik og lignende til Brug for fattige Højskoleelever. Det er en Anvendelse, jeg er fuldt ud enig i, og det er ikke derfor, jeg har begæret Ordet, men det er kommet til min Kundskab, at Bevillingen til fattige Folkehøjskoleelever sikkert har ført til, at der ikke har været Penge til dette Formaal; saa at de, som virkelig vare trængende og efter almindelig Opfattelse havde Krav paa at faa Understøttelse, ikke have faaet saadanne Understøttelser, og særlig er jeg bleven gjort opmærksom paa, at man fra visse Amtsråds Side har haft Tilbøjelighed til at udstyde fattige Elever, som androg om at komme paa Landsbrugsskoler. Men det kan jo ingenlunde være ønskeligt, at man fra Amtsrådenes Side favoriserer enkelte Skoler fremfor andre og heller ikke, at de Landbrugere, der ønske at uddanne sig netop i Landbrugets Tjeneste, ikke skulde faa Beslighed dertil. Jeg har, som før berørt, kun Løselig hørt disse Forhold omtale; derimod ved jeg bestemt, at det i alt Fald for en enkelt af vore Landbrugsskolars Vedkommende, en af de ældste og vistnok en af de allerbedst betjente, har været Tilfældet, at fattige Elever have faaet den Pplysning tilstillet, at Kursuset vel varede i 9 Maaneder, men at de kun fik Understøttelse i 5 Maaneder, og saa maatte de selv, for saa vidt de vilde have fuldt Kursus, betale for de øvrige 4. uanset, at Skolen anerkendte dem som gode og velbegavede Elever, der havde godt af at blive paa Skolen i de 9 Maaneder. Nu er det ganske naturligt, at saadanne unge Mennesker have bedt af at faa et saadant Kursus fuldt ud, og det er ogsaa givet, at de ofre forholdsviis meget mere ved at blive liggende paa Skolen i de 4 Sommermaaneder, end i de 5 Vintermaaneder, som gaa forud for Fortsættelsen om Sommeren. Men man

har ikke fra Amtsrådenes Side bevilget saadanne Fortsættelser, som efter min Opfattelse vilde være meget naturlige og rimelige. Jeg har ikke villet undlade ved denne Lejlighed at drage dette frem for at gøre den højtæredede Kirke- og Undervisningsminister opmærksom herpaa, for at han om muligt kunne rette noget i denne Henseende. Jeg skal forøvrigt med Hensyn til dette Punkt sørge for at have saadanne reale Pplysninger, naar Finansloven ligger for til Behandling i Efterraadet, og hvis det er nødvendigt, tage det op til mere indgaaende Drøftelse, men i Øjeblikket har jeg ikke Materiale fuldt ud dertil. Jeg er imidlertid vis nok paa, at der er stet saadanne — Misligheder kan man vel næppe falde det, men — at der er foregaaet en saadan Anvendelse af Pengene, som egentlig ikke er i Overensstemmelse med Loven, og derfor burde vedkommendes Opmærksomhed henledes paa, at de fik en anden Anvendelse, det er min Overbevisning, at saa vilde der ikke blive Penge tilovers til Tegnebestik, Bøger o. s. v., men jeg er selvfølgelig glad ved den Ordning, her stes for det forløbne Aar, thi nu vil venteligt en Del af disse Elever faa en Slags Erstatning i Læsebøger, Tegnebestik og lign. Det er kun for at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal, at jeg har bedt om Ordet og skal hermed slutte.

Ordføreren (Kiergaard): Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Med Hensyn til den æredede Justitsministers Udtalelser om Assistenten hos Karantænelægen vil jeg sige, at naar det blev udtalt, at man ved Fastsættelsen af Lønninger ikke kunde have for Øje, at der kunde indtræde saadanne Forhold som i dette Efteraar, saa kan jeg ikke indrømme det. Det er paa ingen Maade noget saa exceptionelt og mærkværdigt, at der udbryder Kolera eller anden smitsom Sygdom, hvorfor der anordnes Karantæne, ogsaa med Stater, med hvilke vi staa i en meget livlig Forbindelse. Jeg ved nok, at Reglen er den, at det i Almindelighed stes i saadanne Stater, med hvilke vi ikke staa i nogen som helst Forbindelse, men det kunde forudses, at det ogsaa kunde indtræde i Thykland og andre Lande. — Med Hensyn til den æredede Krigsministers Forbehold til Vædringsforslag Nr. 67 om Understøttelsen til Kaptein Frandsens Hustru er det blevet foredraget i Udvalget, og Udvalget slutter sig ganske til samme Opfattelse. — Angaaende Forslag Nr. 28 bemærkede den æredede Kirkeminister, at han ansaa sig for berettiget til at gøre Forbe-